

זה היה כסטיבל של תיקשורת — וכל מישהו שהיה משהו במדינה ניסה להידחק לחמונה ולזכות מזיו- הגיבור. הרבה בושה לא היחה שם

כיצד הצליחה אשת יחסי-הציבור שלה לגרוור אותה אל תוך הקלחת התיקשורתית העמוסה, ולהעמיד אותה אל מול המצלמות מכל העולם.

מול הבימה, והתלחשו אחת עם השניה. זו שבגד הארום העכירה לזו בבגד השחור תקליטון קטן, ואמרה לה בלחש: "תכתבי לו הקדשה" האשה בבגד השחור לקחה את התקליט הקטן ביד, הביטה בו ובבימה חליפות, אחזה את העט בידה, היססה רגע, ואז שאלה בלחישתה: "איך קוראים לזו?"

מקום טוב באמצע

כשהפתיחה מסכת העיתוניים, אים, ואנאטולי ירד מן הבימה, עיף, ואוחו, כרגיל, בידה של אביטל, אשתו, התנפלה עליו ריקה זראי, דחפה לו ליד את הזר ואת התקליט הקטן.

"שצ'רנסקי?" ענתה האשה בארום, והאשה בשחור כתבה על התקליט: "לאנאטולי שצ'רנסקי באהבה, ריקה זראי."

איש לא שם לב כי הזמרת, שהפיכה לטיבעונית (ושכתבה ספר על

סיפור של ידניים

הוא לא כליכך הבין מי היא ומה היא עושה שם, אך כאיש מנומס אמר יפה תורה, הבטיח לשמוע את התקליט ונמלט מהמקום הביתה, לנוח.

לא היה בארץ מישהו שהוא-משהו שלא רצה, ניסה והצליח לפגוש השבוע את אנאטולי שצ'רנסקי, הגיבור הלאומי, חוץ מהפוליטיקאים, ששעטו עליו כעל מוצאי שלל רב, ושכמעט רבו כיניהם בנמלי-התעופה על מקום טוב באמצע (התמונה) כדי שתמונתם תראה בארץ ובכל העולם, היו גם עיתונאים רבים ששיחרו לפיתחו וניסו להשיג ראיונות עם הגיבור המשוחרר.

במשך כל הימים, מרגע הפגישה הראשונה, חיפשה ידו של אנאטולי את ידה של אביטל

הטיבעונית שהצילה אותה משיתוק, ספר שהיה לרבימכר בצרפת) עמדה לנצל את האירוע התיקשורת, מהי חשובים באותו יום לעולם כולו, למטי רותיה הפרטיות ולעשיית פירסומת ויחסי-ציבור לעצמה. איש לא הבין

ענק, צעדה לכיוון הבימה בצעדים נחושים. אחריה הלכה, בצעד לא פחות החלטי, אשה אחרת, מטופחת מאור, לבושה במעיל שחור גדול. שתי הנשים הלכו הישר אל השורה הראשונה, ישבו במקום טוב באמצע.

הנציחו כל הבעתיפנים שלו, איש מהם לא פזל לצדדים. איש מכל הנוכחים הרבים באולם לא שם לב ששתי נשים מטופחות נכנסות פנימה, האחת בלונדית, לבושה בבגד ארום, ואחות בידה זרפרחים

ה כל היו מרותקים. באולם הגדול של מלון הילטון בירושלים נשמע רק רעש תיקתוק המצלמות, וקולו של היושב על הבימה.

עיני הכל היו נשואות למעלה, אל הבימה המוארת. עליה ישב איש קטן קומה, קירח, שעניו קצת ארומות מעיפות, וניסה לרדחוס 12 שנים בתוך שעתיים. היה זה אנאטולי ("נתן") שצ'רנסקי, שיצא כמה ימים קודם לכן מברית-המועצות והגיע ארצה לקול חצוצרות. עשרות עיתונאים מכל רחבי-העולם שתו בצמא כל מילה שיצאה מפיו, צלמי טלוויזיה ועיתונות

ידיים ונשיקה אנאטולי ואביטל באחד הרגעים המרגשים אל מול הטלוויזיה והעני תונות - הפ פנו זה אל זה והתנשקו. כשכל המצלמות מתקדקות והקהל מסיבב מוחא כפיים ומוחה דמעות של התרגשות. כל אותה עת אחז אנאטולי בידה של אביטל.

יד על הזרוע שצ'רנסקי בנמל-התעופה בן-גוריון, נכנס לחדר האח"מים. אביטל טל צועדת מאחוריו, כשהיא מניחה את ידה על זרועו הימנית. מימין: שימעון פרס, ראש-הממשלה, שבא לקבל את פניו, ממתין שהזוג יתישב.